

ning, som Grundloven tilliger, saa maa man dog erkjende, at der maa gaae Tid hen med denne Ordning, og at den ikke kan ventes i det første Aar; men jeg troer, at det var at vuske, og at det vilde være en god Forberedelse til Overgangen dertil, naar der først var udgivet en Gage Lov med faste Gager for Retsbetjentene, og jeg troer, at det er saa meget mere ønskeligt, som et Billighedshensyn til Retsbetjentenes oeconomiske Stilling. lægger Hindringer i Veien for saadanne Forandringer i Gebyrløvgivningen, som kunde være meget ønskelige, og et saadant Billighedshensyn tvivler jeg ikke paa vil altid blive viist saavel fra Regeringens som fra Rigsdagens Side. Vi have, for at nævne et Exempel, saaledes isjor voteret en Lov, som var meget lille i sit Indhold, og som jeg troer ikke foranledigede den allermindste Discussion i Thinget, men som Alle maatte finde at være aldeles i sin Orden; det var Loven angaaende Indførelsen af faste Taxationsmænd i Anledning af Udskiftninger af Jordieendomme; men det er imidlertid en Lov, som har medført, at i den paafølgende Tid have vedkommende Retsbetjente lidt ikke ubetydeligt Tab i deres Indtagter, idet derved en Deel Forretninger ere blevne overflødige, for hvilke der tilkom dem ikke ubetydelige Gebyhrer, og der er mange Dele af vor Lovgivning, som bør underkastes Forandringer i samme Retning; men det gaaer ikke an, naar man vil, som jeg sagde, tage et Billighedshensyn til Retsbetjentenes oeconomiske Stilling, at man da bliver ved at forværre og forværre deres oeconomiske Stilling, bliver ved at tage den ene Smaasum efter den anden bort fra dem ved saadanne Forandringer. Vi ville derved komme til det Punkt, at Hensyn til Retsbetjentenes oeconomiske Stilling vil lægge Hindringer i Veien for saadanne væsentlige Forbedringer i Gebyrforholdet, og jeg troer, det er noget baade for Folket og Retsbetjentene meget uønskeligt; det er et Punkt, hvortil vi ikke bør lade det komme. Jeg skal nævne et andet Punkt, som i høieste Maade trænger snarest muligt til at ordnes i Gebyrløvgivningen, men som i højere Grad vilde afficere Retsbetjentenes Stilling; det er Ordningen af Skiftegebyrene (Ja! Ja!). Jeg troer ikke, det gaaer an at lade den Ge-

byrløvgivning bestaae ret længe; det er Forhold, hvor der paaføres de paagjældende Statsborgere temmelig betydelige Udgifter, og Lovgivningen er i høj Grad inconsequent; der lægges de samme Udgifter, enten Boet er fallit eller der er Overflud i Boet, og jeg troer, at i flere andre Retninger trænger Skiftegebyrløvgivningen til Omordning. Men det gaaer ikke an at omordne denne Lovgivning, uden at der gives Bederlag til Retsbetjentene derfor. I de allerfleste Jurisdictioner, navnlig i Selveierjurisdictionerne, ere Skiftegebyrene den væsentligste eller i alt Fald en meget væsentlig Deel af Retsbetjentens Indtægt, ikke blot af den Indtægt, han skal have til sin egen Underholdning, men tillige den Indtægt, hvormed han skal besørge Embedets Bestyrelse, og hvorved han skal udrede alle de temmelig betydelige Udgifter, som paahvile Retsbetjentenes Embedsbestyrelse. Jeg troer derfor, at det er ønskeligt at faae et Forslag til fast Gagering for Retsbetjentene, og at denne Indstilling af Udvalget maa give en særdeles Opfordring dertil. Hvad angaaer Spørgsmaalet om den Sum, som skal have til Bederlag for Dommerforretningen, da er jeg saa uheldig heller ikke at kunne dele den Motivering, som det ærede Udvalg i saa Henseende har opstillet; det maa nemlig vel erindres, at Skattesammendragningsloven gif ud paa at forlade, som man kaldte det, det gamle Skuffesystem, eller det System, som hvilede paa, at enhver Udgift for Statskassen skulde have sin særlige Indtægt. Der blev derfor, navnlig efter den Form, Sagen fik, kun Spørgsmaal om, at give Statskassen et omtrentlig Bederlag, eller at give Statskassen de Midler, som man skønnede, efter en Gjennemsnitsberegning, kunde være tilstrækkelige til at afholde de Udgifter, som ved Loven overførtes til den almindelige Statskasse. Der var saaledes Skatter, som bleve inddragne under Skattesammendragningsloven, som bleve opførte der med et noget rundeligt Beløb, og andre bleve opførte med et mindre rundeligt Beløb. Jeg vil ikke nægte, at det kunde have været ønskeligt, om der havde været et mere detailleret Opgivende tilfælde under denne Sags Behandling om de enkelte Skatters hidtidige Størrelse, men det var Oplysninger, som hverken her i Forsamlingen